

Πως η παράδοση μπορεί να εκφυλιστεί σε φολκλór

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Του π. Αντωνίου Χρήστου, εφημερίου του Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Δικηγορικών
Γλυφάδας

Το καλοκαίρι, εκτός από εποχή διακοπών, είναι και γεμάτο με μνήμες ιδιαίτερα
λαοφιλών αγίων. Η επαρχία γεμίζει από κόσμο, ντόπιους και τουρίστες, αλλά η
επίσκεψή τους συμπίπτει πολλές φορές με τη μνήμη-πανήγυρι του πολιούχου ενός
χωριού ή πολλών και γραφικών εξωκλησιών στην ηπειρωτική και τη νησιωτική
Ελλάδα. Όλοι μας, λίγο, πολύ, από τα παιδικά μας χρόνια μέχρι και σήμερα έχουμε
να θυμηθούμε κάτι από τη συμμετοχή μας σε τέτοιες πανηγύρεις. Μερικοί μάλιστα
δεν θεωρούν ότι έκαναν καλοκαίρι αν δεν βρίσκονταν στην πανήγυρι ενός αγίου
που εόρταζε. Μέχρι εδώ όλα καλά, ευλογημένα και άγια.

Η Εκκλησία μας, σε ό,τι κάνει, πάντα έχει σκοπό τη σωτηρία του ανθρώπου. Η

μνήμη του αγίου, που εορτάζεται πάντα την ημέρα που αυτός εκοιμήθη, σκοπό έχει και τον δικό μας αγιασμό από τη μίμηση αυτού. Το κέντρο της ζωής μας (και όχι μόνο της λατρευτικής, που λένε κάποιοι) είναι η Θεία Λειτουργία. Γι' αυτό η ιερά πανηγυρίς κέντρο και κορύφωση έχει τη μετοχή μας στα άχραντα Μυστήρια. Ο πανηγυρικός Εσπερινός και η παράκληση του αγίου μάς προετοιμάζουν, αλλά δεν αντικαθιστούν σε καμία περίπτωση το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Το ένα είναι Μυστήριο, τα άλλα Ακολουθίες!

Θεμελιώδης διαφορά, που ο απλός κόσμος δεν δείχνει να την υπολογίζει. Όποια Ακολουθία γίνεται Λειτουργία τη λέει και το χειρότερο είναι ότι δεν οριοθετεί, όπως η Εκκλησία μας θέλει, την πανηγυρί στη ζωή του.

Πώς να μετέχει όμως κανείς της Θ. Λειτουργίας, όταν φροντίζει να συμμετέχει στις «φιέστες» που στήνουν διάφοροι σύλλογοι παραμονές μιας εορτής μετά τον Εσπερινό; Η ακρίβεια είναι ότι προσφέρεται κάτι νηστίσιμο για να προετοιμαστούμε να κοινωνήσουμε την άλλη μέρα. Αυτό στην πράξη ανατρέπεται. Διοργανώνονται εμποροπανηγύρεις πέριξ της εκκλησίας, με αποτέλεσμα, όταν γίνεται η λιτάνευση της ιεράς εικόνας, αυτή πολλές φορές να περνάει ανάμεσα σε εμπορεύματα και μάλιστα ακατάλληλα, όπως π.χ. εσώρουχα, πράγμα που δεν αρμόζει. Μετά το τέλος της λιτανείας, ξεκινά το γλέντι με οργανοπαίκτες και τραγουδιστές, φαγοπότι, χορούς και κραιπάλη έως το πρωί. Αποτέλεσμα: χιλιάδες κόσμος στον Εσπερινό και στο γλέντι, μερικές εκατοντάδες μόνο το πρωί και από αυτούς ελάχιστοι κοινωνούν. Αλήθεια, γι' αυτό μαρτύρησαν οι άγιοι; Για το κέρδος είναι οι πανηγύρεις; Μάλιστα, δεν εξαιρώ εδώ και το «ιερό παζάρι» που στήνεται και εντός του ιερού ναού πολλές φορές. Όλοι ξέρουμε τι έκανε ο Χριστός μας όταν συνάντησε αντίστοιχο θέαμα στα Ιεροσόλυμα, αλλά εμείς δεν παίρνουμε το μήνυμα...!

Χιλιάδες κόσμος στον Εσπερινό και στο γλέντι, μερικές εκατοντάδες μόνο το πρωί και από αυτούς ελάχιστοι κοινωνούν. Αλήθεια, γι' αυτό μαρτύρησαν οι άγιοι;

Θα πει κάποιος: «Μα όλα αυτά είναι παράδοση, γίνονται πολλά χρόνια κ.τ.λ. Δεν μπορούμε να τα αλλάξουμε». Στην παράδοση της Εκκλησίας μας ήταν το γλέντι να γίνεται μετά τη Θ. Λειτουργία, το μεσημέρι, και όχι το βράδυ, όπως έχει επικρατήσει τις περισσότερες φορές. Δεν είπε κανείς να μη φάνε ψωμί οι πραγματευτές που φέρνουν τα εμπορεύματά τους, αρκεί να σέβονται την ιερότητα του χώρου και της στιγμής. Αν υπάρχει διακριτικότητα, όλοι ωφελούνται.

ο πανηγύρι με ευλογία της Εκκλησίας επιτρέπει ψάρι, όμως δεν καταλύεται η νηστεία της Τετάρτης και της Παρασκευής με κρέατα και άλλα αρτύσιμα, όπως γίνεται συνήθως. Ποιον άγιο να τιμήσουμε έτσι; Κοσμικά; Αμαρτωλά; Τέτοια πανηγύρια μόνο ο Διάβολος τα θέλει και όσοι ξεχνούν τι είναι Ορθόδοξος Χριστιανός και ποια η αποστολή μας στον κόσμο.

Ας ζούμε λοιπόν με χαρά τις ιερές πανηγύρεις μας, όταν είμαστε πραγματικά

πιστοί, πραγματικά προσκυνητές και όχι μόνο τουρίστες περιφερόμενοι, που συμμετέχουμε σε ένα «φολκλόρ» το οποίο ξεθωριάζει την επομένη της μνήμης του αγίου. Εμείς, οι κληρικοί, ας διαφωτίσουμε ανάλογα τον κόσμο και οι άρχοντες και οι πανηγυριστές ας ταπεινωθούν και ας υπακούσουν για όφελος όλων. Καλές πνευματικές ιερές πανηγύρεις εύχομαι. Να ζήσουμε, αδελφοί μου. Αμήν!

Πηγή: axrhstou.blogspot.gr